ការបណ្ដុះសាកគ្រាប់ពូជស្រូវ

១-គោលបំណង

- ដើម្បីអោយដឹងភាគរយ នៃការដុះពន្លក របស់ពូជដែលត្រូវសាប
- ដើម្បីកំនត់បរិមាណពូជអោយត្រូវចំនួនដែលត្រូវប្រើ

២-ការជ្រើសរើសពូជ

- ពូជមានប្រភពច្បាស់លាស់
- ពូជទុំល្អ
- ពូជគ្មានជំងឺ និងសត្វល្អិតបំផ្លាញ
- ពូជមានដំណុះពី ៨០ ភាគរយឡើង

៣-សំភារៈ

គ្រាប់ពូជ ក្រណាត់រុំ (ទំហំ ២តឹក៤ជ្រុង) របាឬស្សីទំហំប៉ុនម្រាមដៃប្រវែងប្រហែល៤តឹក កៅស៊ូរតង់ ប៊ិច និង ក្រដាស់ ។

៤-របៀបអនុវត្ត

- យកគ្រាប់ពូជចំនួន ១០០គ្រាប់ (ចាប់ដោយចៃដន្យ)
- តំរៀបគ្រាប់ពូជលើក្រណាត់សើម (ជក់ទឹក) ចំនួន ១០ជួរ ១ ជួរ =១០គ្រាប់
- មូរវាជាមួយរបាឬស្សី
- សរសេរឈ្មោះពូជ ថ្ងៃខែបណ្ដុះសាក លើក្រដាស់ រួចចងវាទៅនឹងចុងរបាឬស្សី
- ក្នុង ១ថ្ងៃត្រូវជ្រលក់ទឹកចំនួន ៣ដង ក្នុង ១ដង រយៈពេល ២-៣ នាទី ធ្វើរបៀបនេះ រយៈពេល ៣ថ្ងៃ
- លារមូរក្រណាត់ រួចរាប់ចំនួនគ្រាប់ស្រូវដែលដុះពន្លក ។

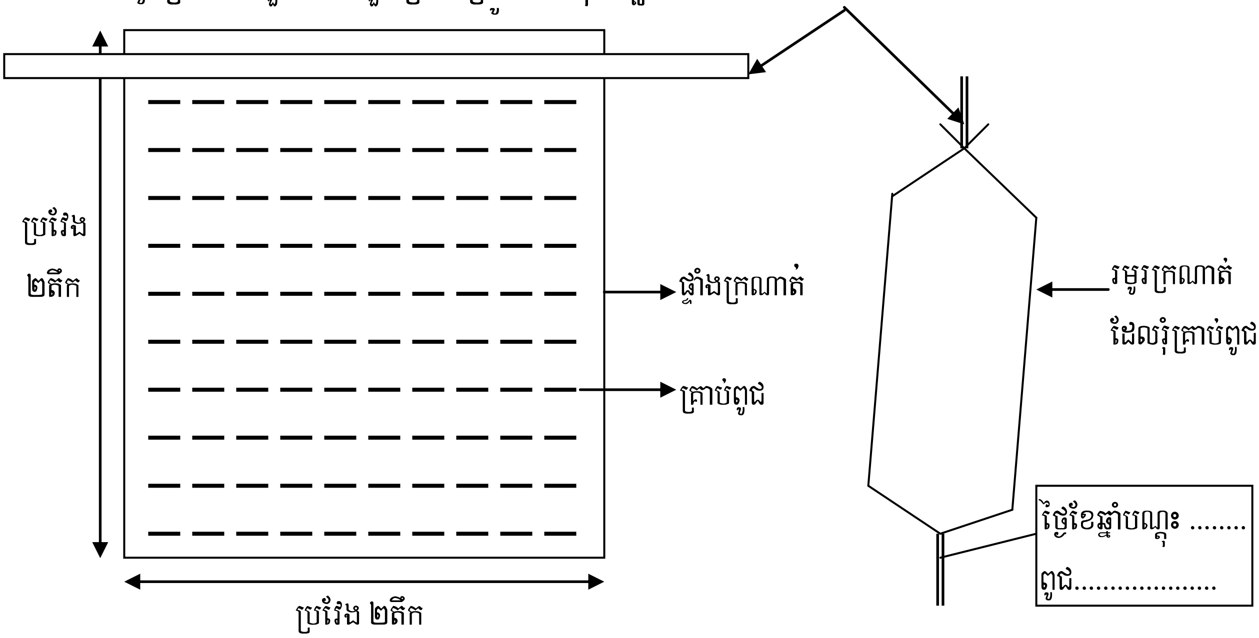

៥-ចំនុចត្រូវចងចាំ

-ត្រូវរក្សាទុករមូរគ្រាប់ស្រូវ នៅកន្លែងមានសុវត្ថិភាព (ឆ្ងាយពីដៃក្មេង និងសត្វបំផ្លាញ)

-គ្រាប់ពូជអាចប្រើបានលុះត្រាមានដំណុះចាប់ពី ៨០គ្រាប់ ឬ ៨០ភាគរយឡើង

-បើយើងប្រើពូជដុះតិចជាង ៨០ភាគរយ លុះត្រាណាយើងបន្ថែមគ្រាប់ពូជ អោយទៅតាមភាគរយ របស់វា

-ការបណ្ដុះសាកគឺធ្វើអោយអ្នករវល់បន្តិចមែនតែក៏ជួយអោយអ្នកចំណេញពូជ ពេលវេលា ប្រាក់ និងមានទំនុកចិត្តទៅលើពូជរបស់យើងដែរ ។

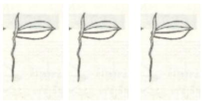

ការសាបសំណាបនៅលើថ្នាលទឹក

១-គោលបំណង

ដើម្បីទទួលបានសំណាបថ្លោសល្អ គ្មានជំងឺ និងសត្វល្អិតបំផ្លាញ ដើម្បីស្ទូង

២-ការជ្រើសរើសទីកន្លែង ការជ្រើសរើសទីកន្លែងមានដូចខាងក្រោម ៖

- ជិតប្រភពទឹក
- ដីមានជីជាតិល្អ
- ស្ថិតនៅក្បែរផ្ទះ
- នៅក្បែរស្រែសំរាប់ស្ទូង
- ឆ្ងាយពីម្លប់ឈើ និងមាន ផ្ទៃដី ពី ៨០០-១០០០ ម^{២} សំរាប់ស្ទូងផ្ទៃដី ១ហ.ត (ប្រើពូជ ៤០គ.ក្រ)។

២-ការរៀបចំថ្នាល

- បញ្ចូលទឹកក្នុងថ្នាល ១-២ថ្ងៃ មុននឹងភ្ជួរ
- ភ្ជួរ ២ដង
- រាស់អោយបានច្រើនសារលុះត្រាតែដីម៉ត់ល្អ និងសំអាតស្មៅអោយបានស្អាតល្អ
- កៀរដីថ្នាលអោយបានស្មើល្អ
- ឆូតជាគន្លងចែកដីថ្នាលតូចៗ ទទឹង ១,៥ទៅ ២ម៉ែត្រដើម្បីងាយស្រួលបញ្ចេញបញ្ចូលទឹក និងថែទាំផ្សេងៗ
- លើករងកូនថ្នាលសំណាបកំពស់ ៤-៥ស.ម រួចកៀរដីលើថ្នាលនោះអោយរាបស្មើល្អ
- ចង្អូរប្រវែង ២០-២៥ស.ម

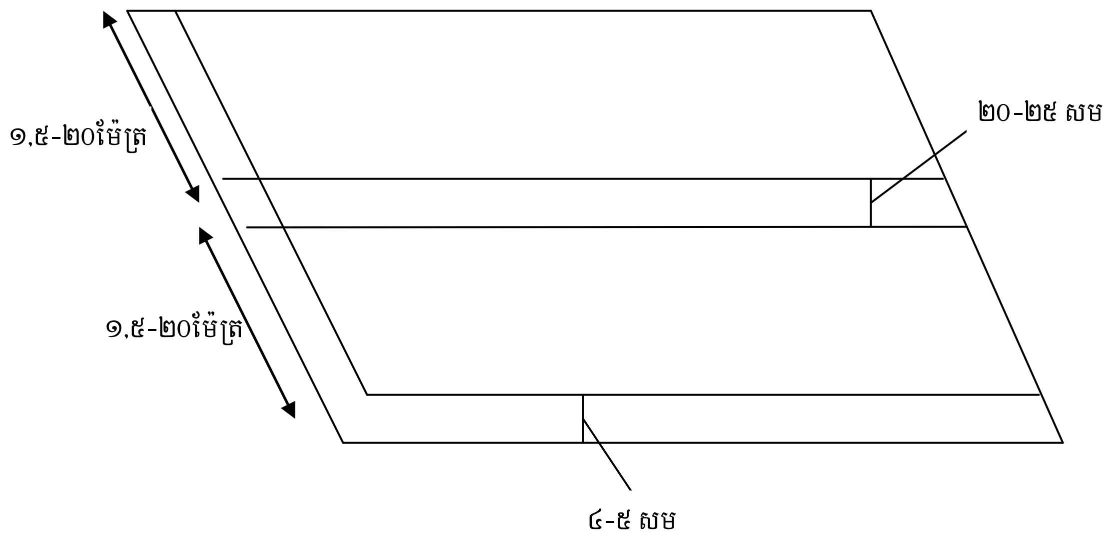

៣-ការត្រាំគ្រាប់ពូជ

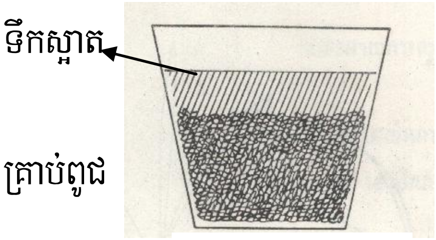

ត្រាំ ២៤ម៉ោង

- លាងគ្រាប់ពូជអោយបានស្អាត ជាមួយទឹកស្អាត
- ច្រកចូលក្នុងបាវ ឬក្នុងខាប់ក៏បានហើយចងមាត់កុំអោយ តឹងពេកក ងាយស្រួលស្រូវរីក
- ត្រាំរយៈពេល ២៤ម៉ោង ។

៤-ការផ្អាប់

- លាងគ្រាប់ពូជដែលបានត្រាំអោយបានច្រើនដង ហើយច្រកបាវវិញ
- យកបាវស្រូវទៅដាក់ក្នុងម្លប់ និងយកចំបើងគ្របពីលើ ដើម្បីអោយឡើងកំដៅខ្ពស់
- ១២ម៉ោងក្រោយមកត្រូវត្រឡប់បាវ ហើយស្រោច ទឹកស្ទើមតិច១

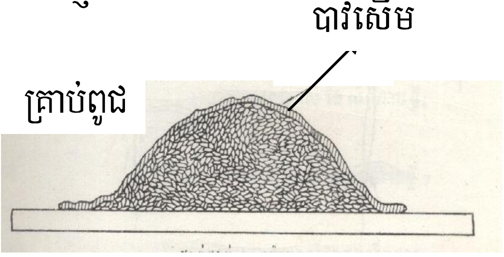

- ផ្អាប់រយៈពេល ២៤ ម៉ោង ទៅ ៤៨ ម៉ោង
- គ្រាប់ពូជចេញឬស ប្រវែង ២-៣ ស.ម ទើបយកទៅសាប

៥-ការសាប

- ត្រូវសាបអោយស្មើដែលកុំស្តើង កុំក្រាស
- សាបលើថ្នាលមានទឹកផុក១
- ពូជ ១ទូកដៃ ឬ ១ខាំ ត្រូវសាបលើផ្ទៃដី ១,៥-២ ម^{២}
- ត្រូវសាបនៅពេលល្ងាចត្រជាក់

៦-ការថែទាំសំណាប

ក-ការបញ្ចូលទឹក

- ក្រោយសាបបាន ៣-៤ថ្ងៃ បញ្ចូលទឹកជំរៅ ២-៣ស.ម រយៈពេល ១០ថ្ងៃ
- បន្ទាប់បកបង្កើនជំរៅទឹក ដល់ ៥ ស.ម រហូតដល់មុនដក ១ថ្ងៃ
- មុនដក ១ថ្ងៃ ត្រូវបង្កើនជំរៅទឹករហូតដល់ ១០ស.ម ដើម្បីដកកុំអោយដាច់ឬសសំណាប ។

ខ-ការបាចជីបំប៉នសំណាប

- នៅពេលសំណាបអាយុបាន ១០ថ្ងៃ បើឃើញសំណាបដើមតូចខ្សោយស្លឹកពណ៌លឿងខ្ចីត្រូវបាចជីអ៊ុយរ៉េ (ជីក្រាម ឬពងខ្យង)ចំនួន 0,៥គ.ក្រ /១អារ (១០០ម^{២})
- បាចជីនៅកំពស់ទឹក ២-៣ស.ម (១-១,៥ ថ្នាំងដៃ)

៧-ចំណុចត្រូវចងចាំ

- ជៀសវាងការសាបញឹក ឬក្រាសពេកបណ្តាលអោយដើមសំណាបតូចឆ្មារ ហើយខ្សោយ
- ត្រូវពន្យាពេលសាបរហូតដល់ភ្លៀងរាំង
- មិនត្រូវបាចជីបំប៉នទេនៅពេលសំណាបថ្លោសល្អ និងមានស្លឹកពណ៌បៃតងចាស់

បច្ចេកទេសដាំដុះស្រូវ

១-ការរៀបចំដី

- ភ្ជួរចំនួន ២ដង
- រាស់សំអាតស្មៅអោយបានស្អាតល្អ
- កៀរដីអោយបានស្មើល្អ

២-ការរៀបចំសំណាបសំរាប់ស្ទូង

- សំណាបអាយុ ១៨-២៥ថ្ងៃ (ចំពោះស្រូវស្រាល)
- សំណាបអាយុ ៣០-៣៥ថ្ងៃ (ចំពោះស្រូវកណ្តាល)
- សំណាបអាយុ ៤០-៤៥ថ្ងៃ (ចំពោះស្រូវធ្ងន់)
- ពេលដកសំណាបភ្លាមត្រូវស្ទូងភ្លាម
- ត្រូវដាក់សំណាបក្នុងភ្លប់ ឬត្រាំឬសក្នុងទឹក បើពុំទាន់យកទៅស្ទូង ដើម្បីកុំអោយអន់សំណាប
- ត្រូវកាត់ចុងចេញបន្តិច បើសិនសំណាបនោះមានស្លឹកច្រើន

៣-បច្ចេកទេសនៃការស្ទូង

ក-ចំនួនដើមស្ទូង

- ស្ទូង ១-៣ ដើម ក្នុង ១គុម្ព ចំពោះស្រូវទំនើប
- ស្ទូង ៣-៤ ដើម ក្នុង ១គុម្ព ចំពោះស្រូវបុរាណ ព្រោះលទ្ធភាពបែកគុម្ពមានចំនួនតិចជាងស្រូវទំនើប

ខ-ជំរៅស្ទូង

- ស្ទូងជំរៅ ២-៣ស.ម (កន្លះថ្នាំងដៃ ទៅមួយថ្នាំងដៃ)
- បើស្ទូងជ្រៅពេកធ្វើអោយការបែកគុម្ពតិច និងលូតលាស់យឺត

គ-ចន្លោះស្ទូង

- ចន្លោះស្ទូង អាស្រ័យទៅលើពូជស្រូវ ជីជាតិដី រដូវកាលដាំដុះ
    - + ពូជស្រូវទំនើប ១៥ ស.មx ២០ ស.ម , ២០ ស.ម x ២០ ស.ម
    - + ពូជស្រូវក្នុងស្រុក ២៥ ស.ម x ២៥ ស.ម , ៣០ ស.មx ៣០ ស.ម
    - + អាចមានចន្លោះគុម្ពធំ ឬតូចជាងនេះអាស្រ័យទៅលើដីមានជីជាតិ ឬគ្មានជីជាតិល្អ

ឃ-ការថែទាំ

- ការគ្រប់គ្រងទឹក
    - + ធ្វើភ្លឺអោយបានល្អ
    - + ក្រោយពីស្ទូងបាន ១-២ថ្ងៃ ពេលដែលសន្ទូងចាប់ឬសហើយត្រូវបញ្ចូលទឹកកំពស់២-៣ស.ម
    - + នៅវគ្គបង្កបង្កើនផល ត្រូវបង្កើនកំពស់ទឹក ដល់ ៥-១០ស.ម
    - + មុនច្រូត ១-២សប្តាហ៍ត្រូវបង្ហូរទឹកចេញ ដើម្បីបង្កើនល្បឿន នៃការទុំអោយបានឆាប់រហ័ស ។

ខ-សំអាតស្មៅចង្រៃ

- ត្រូវសំអាតស្មៅក្នុងស្រែ និងនៅតាមភ្លឺអោយបានស្អាតល្អ

- ស្មៅវាដណ្តើមយកជីជាតិ ,ពន្លឺ និងជាជំរកសត្វល្អិតចង្រៃ

ច-ការបាចជីបំប៉ន ចំនួន ២ លើក

- លើកទី ១ មុនពេលបែកគុម្ព ៧ថ្ងៃ

- លើកទី ២ មុនពេលកំនកំនើតកួរ ៧ថ្ងៃ

- កំរិតជីប្រើប្រាស់ អាស្រ័យទៅតាមប្រភេទនៃក្រុមដី

ឆ-ការបាចជីទ្រាប់បាត

- ប្រើមុនស្ទូង

- ប្រភេទជី

  + ជីធម្មជាតិ

  + ជីគីមី អាស្រ័យទៅតាមប្រភេទនៃក្រុមដី

ការប្រើប្រាស់ជីទ្រាប់បាតលើដំណាំស្រូវ
(ក្រុមដីកំពង់សៀម)

១-ប្រភេទជីដែលត្រូវប្រើ

ក-ជីធម្មជាតិ

- ជីកំប៉ុស្តដែលផ្សំដោយកាកសំណល់ ស្លឹកឈើ លាមកសត្វ ដែលប្រមូលដាក់ក្នុងរណ្តៅក្នុងរយះពេលមួយដើម្បីអោយវារលួយពុកផុយល្អ ។
- ជីលាមកសត្វដែលពុកផុយល្អ ឬគ្មានក្លិនស្អុយ (ជីអាចម៍គោ ក្របី ជ្រូកមាន់ ទា)
- ជីស្រស់ (ដើម ស្លឹកកន្ទ្រានខែត្រ ដើម ស្លឹកសណ្តែកគ្រប់ប្រភេទ កំផ្លោក ស្នោរ ចកស្រស់)

ខ-ជីគីមី

-ជី អ៊ុយរ៉េ (Urea) មានពណ៌ស (ដែលកសិករហៅថាជីឆាំងលាវ ឬជីពងខ្យង)

២-ពេលវេលាប្រើជីទ្រាប់បាត

ក-ជីធម្មជាតិ ÷ បាចនៅបន្ទាប់ពីភ្ជួរលើកទី ១ រួចរាល់លប់ទៅក្នុងដី ។

ខ-ជីគីមី ÷ បាចបន្ទាប់ពីភ្ជួរលើកទី ២ រួចរាស់លប់ទៅក្នុងដី ។

៣-បរិមាណជីដែលត្រូវប្រើ

ក-ជីធម្មជាតិ ចំនួន ១០-១៥ ដឹក ក្នុង ១ហ.ត

ខ-ជីគីមី

+ ជី អ៊ុយរ៉េ ចំនួន ៥៥ គ.ក្រ

+ បាចលើផ្ទៃដី ១ហ.ត

៤-ចំណុចត្រូវចងចាំ

- មិនត្រូវបោះបង់ចោលការប្រើប្រាស់ ***ជីធម្មជាតិ*** សំរាប់ទ្រាប់បាត
- មិនត្រូវបាចជី ***អ៊ុយរ៉េ*** លើដីស្រែដែលគ្មានទឹកសោះ
- មិនត្រូវប្រើជី ***អ៊ុយរ៉េ*** សំរាប់បំប៉នសន្ទូងទេ
- មិនត្រូវប្រើប្រាស់ជីគីមី ***អោយលើស*** ឬ ***ក៏ខ្វះ*** ពីសេចក្តីត្រូវការរបស់ដំណាំ ។

ការប្រើប្រាស់ជីទ្រាប់បាតលើដំណាំស្រូវ
(ក្រុមដីប្រទះឡាង)

១-ប្រភេទជីដែលត្រូវប្រើ

ក-ជីធម្មជាតិ

- ជីកំប៉ុស្ត ដែលផ្សំដោយកាកសំណល់ ស្លឹកឈើ លាមកសត្វ ដែលប្រមូលដាក់ក្នុងរណ្តៅក្នុងរយៈពេលមួយ ដើម្បីអោយវារលួយពុកផុយល្អ ។

- ជីលាមកសត្វ ដែលពុកផុយល្អ ឬគ្មានក្លិនស្អុយ (ជីអាចម៍គោ ក្របី ជ្រូក មាន់ ទា)

- ជីស្រស់ (ដើម ស្លឹកកន្ទ្រានខែត្រ ដើម ស្លឹកសណ្តែកគ្រប់ប្រភេទ កំផ្លោក ស្មោរ ចកស្រស់)

ខ-ជីគីមី

- ជីដេ អា ប៉េ (DAP) មានពណ៌ប្រផេះ ឬខ្មៅ (ដែលកសិករហៅថាជីខ្មៅ)

- ជីប៉ូតាស្យូមក្លរួ (Kcl) មានពណ៌ក្រហម (ដែលកសិករហៅថា ជីអំបិលម្ទេស)

២-ពេលវេលាប្រើជីទ្រាប់បាត

ក-ជីធម្មជាតិ ÷ បាចនៅបន្ទាប់ពីភ្ជួរលើកទី ១ រួចរាល់លប់ទៅក្នុងដី ។

ខ-ជីគីមី ÷ បាចបន្ទាប់ពីភ្ជួរលើកទី ២ រួចរាស់លប់ទៅក្នុងដី ។

៣-បរិមាណជីដែលត្រូវប្រើ

ក-ជីធម្មជាតិ ចំនួន ១០-១៥ដឹក ក្នុង១ហ.ត

ខ-ជីគីមី

+ ជី ដេ អា ប៉េ ចំនួន ៥០គ.ក្រ

+ ជី ប៉ូតាស្យូមក្លរួ ចំនួន ៥០គ.ក្រ

+ ត្រូវលាយជី ដេ អា ប៉េ និងជី ប៉ូតាស្យូមក្លរួ អោយបានស្មើសាច់ជាមុន មុនបាចទ្រាប់បាត

+ បាចលើផ្ទៃដី ១ហ.ត

៤-ចំណុចត្រូវចងចាំ

- មិនត្រូវបោះបង់ចោលការប្រើប្រាស់ ***ជីធម្មជាតិ*** សំរាប់ទ្រាប់បាត

- មិនត្រូវបាចជីគីមី ***ដេ អា ប៉េ*** និង ***ប៉ូតាស្យូមក្លរួ*** លើដីស្រែដែលគ្មានទឹកសោះ

- មិនត្រូវប្រើជីគីមី ***ដេ អា ប៉េ*** និង ***ប៉ូតាស្យូមក្លរួ*** សំរាប់បំប៉នសន្ទូងទេ

- មិនត្រូវប្រើប្រាស់ជីគីមី ***អោយលើស*** ឬ ***ក៏ខ្វះ*** ពីសេចក្តីត្រូវការរបស់ដំណាំ ។

ការប្រើប្រាស់ជីទ្រាប់បាតលើដំណាំស្រូវ
(ក្រុមដីក្រគរ ឬ កៀនស្វាយ)

១-ប្រភេទជីដែលត្រូវប្រើ

ក-ជីធម្មជាតិ

- ជីកំប៉ុស្ត ដែលផ្សំដោយ កាកសំណល់ ស្លឹកឈើ លាមកសត្វ ដែលប្រមូលដាក់ក្នុងរណ្តៅក្នុងរយៈពេល មួយ ដើម្បីអោយវារលួយពុកផុយល្អ ។

- ជីលាមកសត្វ ដែលពុកផុយល្អ ឬគ្មានក្លិនស្អុយ (ជីអាចម៍គោ ក្របី ជ្រូក មាន់ ទា)

- ជីស្រស់ (ដើម ស្លឹកកន្ទ្រានខែត្រ ដើម ស្លឹកសណ្តែកគ្រប់ប្រភេទ កំផ្លោក ស្មោរ ចកស្រស់)

ខ-ជីគីមី

-ជីដេ អា ប៉េ (DAP) មានពណ៌ប្រផេះ ឬខ្មៅ (ដែលកសិករហៅថាជីខ្មៅ)

២-ពេលវេលាប្រើជីទ្រាប់បាត

ក-ជីធម្មជាតិ បាចនៅបន្ទាប់ពីភ្ជួរលើកទី ១ រួចរាស់លប់ទៅក្នុងដី ។

ខ-ជីគីមី បាចបន្ទាប់ពីភ្ជួរលើកទី ២ រួចរាស់លប់ទៅក្នុងដី ។

៣-បរិមាណជីដែលត្រូវប្រើ

ក-ជីធម្មជាតិ ចំនួន ១០-១៥ដឹក ក្នុង ១ហ.ត

ខ-ជីគីមី

+ ជី ដេ អា ប៉េ ចំនួន ៥0គ.ក្រ

+ បាចលើផ្ទៃដី ១ហ.ត

៤-ចំណុចត្រូវចងចាំ

- មិនត្រូវបោះបង់ចោលការប្រើប្រាស់ ***ជីធម្មជាតិ*** សំរាប់ទ្រាប់បាត
- មិនត្រូវបាចជីគីមី ***ដេ អា ប៉េ*** លើដីស្រែដែលគ្មានទឹកសោះ
- មិនត្រូវប្រើជីគីមី ***ដេ អា ប៉េ*** សំរាប់បំប៉នសន្ទូងទេ
- មិនត្រូវប្រើប្រាស់ជីគីមី ***អោយលើស*** ឬ ***ក៏ខ្វះ*** ពីសេចក្តីត្រូវការរបស់ដំណាំ ។

ការប្រើប្រាស់ជីគីមីបំប៉នលើដំណាំស្រូវ
(ក្រុមជីកំពង់សៀម)

១-ប្រភេទជីគីមីដែលត្រូវប្រើ

- ជីអ៊ុយរ៉េ (កសិករហៅថាជីឆាំងលាវ ឬជី ពងខ្យង)

២-ពេលវេលាបាចជីបំប៉ន បាចជីបំប៉នចំនួន ២លើកក្នុង ១វដ្តជីវិតរបស់ដំណាំស្រូវ

-លើពូជស្រូវ អ៊ីរ៉េ ឬ កេសរ(ស្រូវស្រាល)

+លើកទី ១ ១៥ថ្ងៃ ក្រោយស្ទូង

+លើកទី ២ ចន្លោះពី ២៨-៣១ថ្ងៃក្រោយស្ទូង

-លើពូជស្រូវ ខា៦ (ស្រូវធ្ងន់)

+លើកទី ១ ៣០ថ្ងៃ ក្រោយស្ទូង

+លើកទី ២ មុនពេលស្រូវកកើតកួរ ៥ថ្ងៃ

៣-បរិមាណជីដែលត្រូវប្រើ

-លើកទី ១ ២៧,៥ គ.ក្រ លើផ្ទៃដី ១ហ.ត

-លើកទី ២ ២៧,៥ គ.ក្រ លើផ្ទៃដី ១ហ.ត

៤-កំពស់ទឹក

នៅពេលបាចជីបំប៉នត្រូវទុកទឹក កំពស់ ៣-៥ ស.ម

៥-ចំនុចត្រូវចងចាំ

- ជៀសវាងការបាចជីបំប៉នលើស្រែដែលគ្មានទឹកសោះ
- ជៀសវាងការបាចជីបំប៉ននៅពេលមានទឹកសន្សើម មេឃជិតភ្លៀង និង ក្រោយពេលភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំង
- ជៀសវាងការបាចជីបំប៉នលើស្រែដែលមានស្មៅ
- មិនអោយបាចជីបំប៉នក្រៅពីជីអ៊ុយរ៉េទេ
- មិនត្រូវបាចជីបំប៉នលើស្រែដែលមានសត្វកំពុងបំផ្លាញខ្លាំង
- ពេលបាចជីបំប៉នត្រូវរក្សាទឹកក្នុងស្រែអោយតិចបំផុត
- ត្រូវបាចជីនៅពេលត្រជាក់ (ព្រឹក ឬល្ងាច)
- ត្រូវបាចជីអោយបានស្មើដែល
- បើមិនមានបញ្ហាអ្វីចាំបាច់ ត្រូវប្រកាន់យកថ្ងៃកំនត់ខាងលើក្នុងការប្រើប្រាស់ជីបំប៉ន ។

ការប្រើប្រាស់ជីគីមីបំប៉នលើដំណាំស្រូវ
(ក្រុមដីប្រទះឡាង)

១-ប្រភេទជីគីមីដែលត្រូវប្រើ

- ជីអ៊ុយរ៉េ (កសិករហៅថាជីឆាំងលាវ ឬជី ពងខ្យង)

២-ពេលវេលាបាចជីបំប៉ន បាចជីបំប៉នចំនួន ២លើកក្នុង ១វដ្តជីវិតរបស់ដំណាំស្រូវ

-លើពូជស្រូវ អ៊ុយរ៉េ ឬ កេសរ(ស្រូវស្រាល)

+លើកទី ១ ១៥ថ្ងៃ ក្រោយស្ទូង

+លើកទី ២ ចន្លោះពី ២៨-៣១ថ្ងៃក្រោយស្ទូង

-លើពូជស្រូវ ខា៦ (ស្រូវធ្ងន់)

+លើកទី ១ ៣០ថ្ងៃ ក្រោយស្ទូង

+លើកទី ២ មុនពេលស្រូវកកើតកួរ ៥ថ្ងៃ

៣-បរិមាណជីដែលត្រូវប្រើ

-លើកទី ១ ៤៤ គ.ក្រ លើផ្ទៃដី ១ហ.ត

-លើកទី ២ ៤៤ គ.ក្រ លើផ្ទៃដី ១ហ.ត

៤-កំពស់ទឹក

នៅពេលបាចជីបំប៉នត្រូវទុកទឹក កំពស់ ៣-៥ស.ម

៥-ចំនុចត្រូវចងចាំ

- ជៀសវាងការបាចជីបំប៉នលើស្រែដែលគ្មានទឹកសោះ
- ជៀសវាងការបាចជីបំប៉ននៅពេលមានទឹកសន្សើម មេឃជិតភ្លៀង និង ក្រោយពេលភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំង
- ជៀសវាងការបាចជីបំប៉នលើស្រែដែលមានស្មៅ
- មិនអោយបាចជីបំប៉នក្រៅពីជីអ៊ុយរ៉េទេ
- មិនត្រូវបាចជីបំប៉នលើស្រែដែលមានសត្វកំពុងបំផ្លាញខ្លាំង
- ពេលបាចជីបំប៉នត្រូវរក្សាទឹកក្នុងស្រែអោយតិចបំផុត
- ត្រូវបាចជីនៅពេលត្រជាក់ (ព្រឹក ឬល្ងាច)
- ត្រូវបាចជីអោយបានស្មើដែល
- បើមិនមានបញ្ហាអ្វីចាំបាច់ ត្រូវប្រកាន់យកថ្ងៃកំនត់ខាងលើក្នុងការប្រើប្រាស់ជីបំប៉ន ។

ការប្រើប្រាស់ជីគីមីបំប៉នលើដំណាំស្រូវ
(ក្រុមជីក្រុគរ និង គៀនស្វាយ)

១-ប្រភេទជីគីមីដែលត្រូវប្រើ

- ជីអ៊ុយរ៉េ (កសិករហៅថាជីឆាំងលាវ ឬជី ពងខ្យង)

២-ពេលវេលាបាចជីបំប៉ន បាចជីបំប៉នចំនួន ២លើកក្នុង ១វដ្តជីវិតរបស់ដំណាំស្រូវ

-លើពូជស្រូវ អ៊ុយរ៉េ ឬ កេសរ(ស្រូវស្រាល) ៖

+លើកទី ១ ១៥ថ្ងៃ ក្រោយស្ទូង

+លើកទី ២ ចន្លោះពី ២៨-៣១ថ្ងៃក្រោយស្ទូង

-លើពូជស្រូវ ខា៦ (ស្រូវធ្ងន់)

+លើកទី ១ ៣០ថ្ងៃ ក្រោយស្ទូង

+លើកទី ២ មុនពេលស្រូវកកើតកួរ ៥ថ្ងៃ

៣-បរិមាណជីដែលត្រូវប្រើ

-លើកទី ១ ៦២ គ.ក្រ លើផ្ទៃដី ១ហ.ត

-លើកទី ២ ៦២ គ.ក្រ លើផ្ទៃដី ១ហ.ត

៤-កំពស់ទឹក

នៅពេលបាចជីបំប៉នត្រូវទុកទឹក កំពស់ ៣-៥ស.ម

៥-ចំនុចត្រូវចងចាំ

- ជៀសវាងការបាចជីបំប៉នលើស្រែដែលគ្មានទឹកសោះ
- ជៀសវាងការបាចជីបំប៉ននៅពេលមានទឹកសន្សើម មេឃជិតភ្លៀង និង ក្រោយពេលភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំង
- ជៀសវាងការបាចជីបំប៉នលើស្រែដែលមានស្មៅ
- មិនអោយបាចជីបំប៉នក្រៅពីជីអ៊ុយរ៉េទេ
- មិនត្រូវបាចជីបំប៉នលើស្រែដែលមានសត្វកំពុងបំផ្លាញខ្លាំង
- ពេលបាចជីបំប៉នត្រូវរក្សាទឹកក្នុងស្រែអោយតិចបំផុត
- ត្រូវបាចជីនៅពេលត្រជាក់ (ព្រឹក ឬល្ងាច)
- ត្រូវបាចជីអោយបានស្មើដែល្អ
- បើមិនមានបញ្ហាអ្វីចាំបាច់ ត្រូវប្រកាន់យកថ្ងៃកំនត់ខាងលើក្នុងការប្រើប្រាស់ជីបំប៉ន ។

វដ្តជីវិតរបស់ដំណាំស្រូវ

គោលបំណង ដើម្បីប្រើប្រាស់ជីអោយមានប្រសិទ្ធិភាពលើដំណាំស្រូវ ។

១ វដ្តជីវិតរបស់ដំណាំស្រូវ មាន ៣វគ្គ

៣វគ្គ

វគ្គលូតលាស់ | **វគ្គបង្កបង្កើតផល** | **វគ្គទុំ**

វគ្គលូតលាស់	វគ្គបង្កបង្កើតផល	វគ្គទុំ
រយៈពេលប្រែប្រួលទៅតាមអាយុប្រភេទពូជស្រូវ (ស្រាល ឬកណ្ដាល ឬធ្ងន់)	មានរយៈពេល ៣៥ថ្ងៃ	មានរយៈពេល ៣០ថ្ងៃ

១ វដ្តជីវិតរបស់ដំណាំស្រូវមាន ១០ដំណាក់កាល

ដំណាក់កាលទាំង១០ និងការបរិយាយ									
ដុះពន្លក	**សំណាប**	***បែកគុម្ព***	***ពន្លូតដើម***	**កំណើតកួរ**	**ផើម**	**ចេញកួរ+ផ្កា**	**ដាក់ទឹកដោះ**	**ដាក់ម៉ៅ្យ**	**ទុំ**
ចាប់ពីដុះពន្លកដល់មានស្លឹកទី១ក្នុងដើម	ចាប់ពីស្លឹកទី១ ដល់មានក្លៀង	ពីបែកគុម្ពតំបូងដល់បែកគុម្ពពេញទំហឹង ***(បំប៉នជីលើកទី១)***	ពីបែកគុម្ពពេញទំហឹងដល់ចាប់ពន្លកកកួរ ***(បំប៉នជីលើកទី២)***	ពីកកើតកួរដំបូងដល់មានរាងជាត្រីកោណ ១-២,៥ មីលីម៉ែត្រ	ចាប់កំនើតកកួរដល់មានជាស្រកីក្នុងផើម	ពីស្រកីចេញពីស្រទបស្លឹកទៅជាផ្កា	ទឹកដោះរាវ (អាចហូរបាន)	ពីទឹកដោះរាវទៅទឹកដោះរឹង	ពីម៉ៅ្យរឹងទៅទុំ

វគ្គលូតលាស់មាន ៤ដំណាក់កាល	**វគ្គបង្កបង្កើនផលមាន ៣ដំណាក់កាល**	**វគ្គទុំមាន ៣ដំណាក់កាល**

ចំនុចត្រូវចងចាំ

១-រយៈពេលនៃវគ្គលូតលាស់ប្រែប្រួលទៅតាមប្រភេទស្រូវ ស្រាល កណ្ដាល និងធ្ងន់

២-រយៈពេលវគ្គបង្កបង្កើតផលទៅដល់វគ្គទុំ មានចំនួន ៦៥ថ្ងៃ ដូចគ្នា (គ្រប់ប្រភេទស្រូវ)

៣-ត្រូវប្រើប្រាស់ជីគីមីបំប៉ន នៅក្នុងវគ្គលូតលាស់តែប៉ុណ្ណោះ

៤-ប្រើប្រាស់ជីត្រឹមត្រូវ គឺមិនខ្ជះខ្ជាយប្រាក់កាស់ ហើយមានប្រសិទ្ធិភាព ។

ការបន្សុទ្ធគ្រាប់ពូជស្រូវដោយកសិករ

១-របៀបអនុវត្តន៍

ក-ការជ្រើសរើសស្រែសំរាប់ទុកពូជ

កំណត់យកកូនស្រែ ១ ឬ ២ដែលមានជីជាតិល្អ និងងាយស្រួលដល់ការបញ្ចេញបញ្ចូលទឹក ។

ខ-ការពិនិត្យពូជស្រូវដែលដុះលាយ និងកំចាត់ចេញ

-ពូជស្រូវដែលលាយវាបង្ហាញភាពខុសគ្នា នៅដំនាក់កាលបែកគុម្ពពេញទំហឹង ឬដំណាក់កាលចេញកួរចេញផ្កា

-យើងត្រូវមើលចំនុចខុសគ្នានៅ កំពស់ដើម ពេលវេលានៃការចេញកួរ ស្លឹក ដើម ពណ៌គ្រាប់ ដំណកកួរ ប្រភេទកួរស្រូវ ទំហំគ្រាប់ស្រូវ វត្តមាននៃការដុះកន្ទុយរបស់ស្រូវ ។

-បើយើងពិនិត្យឃើញមានភាពខុសគ្នាពីដើមស្រូវដែលយើងចងបានត្រូវដកចោល ។

គ-ការច្រូតកាត់ បោកបែន សំអាត រក្សាទុក

-ការច្រូតកាត់

+ស្រូវទុំចាប់ពី ៩៥ ភាគរយឡើង

+ដាក់កណ្តាប់ស្រូវដែលទុកពូជអោយឆ្ងាយពីប្រភេទស្រូវផ្សេងៗ

-ការបោកបែន

+ត្រូវបោកថ្នមៗ ឬជាន់នឹងជើង

-សំអាតគ្រាប់ពូជ ក្រោយពីបោកហើយត្រូវសំអាតគ្រាប់ពូជអោយបានស្អាតល្អ

-ការហាលថ្ងៃ

+ហាលលើកន្ទេល ឬលានស៊ីម៉ង់ ដែលស្អាត (ស្អាត និងមិនមានគ្រាប់ពូជផ្សេងៗ)

+ហាលរយៈពេល ៣-៥ថ្ងៃ នៅក្រោមពន្លឺថ្ងៃ

+ហាលលុះត្រាគ្រាប់មានសំណើម ១៤ភាគរយ ឬគ្រាប់ស្រូវឡើងស្រួយ ទើមយកទុក

-ការទុកដាក់

+ក្រោយពីបោករួចត្រូវយកគ្រាប់ពូជដាក់ក្នុងថងមួយស្អាត

+ត្រូវសរសេរឈ្មោះពូជ ថ្ងៃច្រូតកាត់ ប្រភពរបស់ពូជចំនួន ២សន្លឹក ដូចគ្នា ១ទុកក្នុងបាវ និង ១ទៀតចងភ្ជាប់នឹងបាវ ។

+ត្រូវទុកនៅកន្លែងស្ងួត និងគ្មានសត្វបំផ្លាញ ។

ការប្រមូលផលស្រូវ

១-ពេលវេលាច្រូតកាត់

-នៅចន្លោះ ពី ២៨-៣៤ថ្ងៃក្រោយពីស្រូវចាប់ផ្តើមចេញផ្កា (នៅរដូវប្រាំង) និងនៅចន្លោះ ៣៤-៣៨ថ្ងៃក្រោយពីស្រូវចាប់ផ្តើមចេញផ្កា (នៅរដូវវស្សា)

-ពេលស្រូវទុំ ៨០ភាគរយ

-បើយើងច្រូតមុន និងក្រោយពេលកំណត់នោះ ធ្វើអោយគុណភាពគ្រាប់អង្ករមិនល្អ និងខ្ទេចនៅពេល កិន។

២-ការហាល

-ហាលដោយកំដៅថ្ងៃ រយះពេល ៣-៥ថ្ងៃ អាស្រ័យទៅតាមអាកាសធាតុ នៃតំបន់នីមួយៗ

៣-ការសំអាត

ប្រព្រឹត្តិទៅក្រោយ ឬមុនពេលហាលគ្រាប់ដើម្បី សំអាតស្មៅ កំទេចកំទី គ្រួស ឬថ្មតូចៗចេញពីស្រូវរបស់យើង ។

៤-ការទុកដាក់

-ត្រូវទុកស្រូវនៅក្នុងបាវ ឬជង្រុកអោយផុតពីដី

-ជង្រុកត្រូវអោយមានខ្យល់ចេញចូលល្អ

-ត្រូវការពារមិនអោយត្រូវទឹកភ្លៀង និងសត្វបំផ្លាញ ។

ដង្កូវបំពង់កាត់ស្លឹក

១-លក្ខណៈទូទៅ

មេអំបៅចូលចិត្តពន្លឺភ្លើង វាពងនៅក្រោមផ្ទៃស្លឹក ដែលធ្លាក់សំយ៉ាកទៅលើផ្ទៃទឹក ។ ការបំផ្លាញមាននៅក្នុងស្រែដែលមានទឹកដក់ជាប់ ។ វាកើតមាននៅលើស្រែបញ្ចេញបញ្ចូលទឹក និងស្រែទទួលរបបទឹកឡើង ។ ដង្កូវរស់នៅក្នុងបំពង់ស្លឹកដែលវាកាត់បំផ្លាញបណ្តែតលើផ្ទៃទឹក ។

២-ខួបជីវិត

៣-ការបំផ្លាញ

-បំផ្លាញចាប់ពីសំណាបរហូតដល់សន្ទូង

-វាស៊ីបំផ្លាញស្លឹកដោយកោសជាលិការស្លឹក

-ការបំផ្លាញរបស់វាមាន ២ យ៉ាងគឺ

+ស្នាមកោសស្លឹកស្រូវរាងជាថ្នាក់ៗ ដូចកាំជណ្តើរ

+ស្នាមកាត់ចុងស្លឹកដាច់ដូចគេកាត់នឹងកន្ត្រៃ

៤-វិធានការការពារ និងកំចាត់

-ធ្វើថ្នាលសំណាបគោក

-ស្ទូងសំណាបចាស់ដើម

-បង្ហូរទឹកចេញពីស្រែរយៈពេល ២-៣ថ្ងៃ

-ដង្កូវ និងមេអំបៅ ត្រូវស៊ីបំផ្លាញដោយពពួកប៉ារ៉ាស៊ីត និងប្រេដាទ័រដូចជា ឪម៉ាល់ ពីងពាង ស្រឹង ទឹកជើងវែង ។

មមាចត្នោត

១-លក្ខណៈទូទៅ

-មមាចត្នោតកើតមាននៅលើស្រែដែលប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធស្រោចស្រព និងស្រែទទួលរបបទឹកភ្លៀង

-មមាចត្នោតអាចកើតមានច្រើនបំផុត នៅពេលប្រើប្រាស់ថ្នាំពុលមិនសមស្រប

-មមាចត្នោតចូលចិត្តពន្លឺភ្លើងណាស់

-វាចាក់ចូលពងរបស់វាជាកញ្ចុំទៅក្នុងជាលិកាក្នុងស្រទបស្លឹក ឬទ្រនុងស្លឹក

២-វដ្តជីវិត

៣-ការបំផ្លាញ

កូន និងមេចំណាស់ បំផ្លាញដោយជញ្ជក់យករុក្ខរសពីដើមស្រូវដែលបណ្តាលអោយដើមស្រូវស្ងួត ហើយប្រែពណ៌ទៅជាត្នោត ដែលកសិករហៅថា ***ក្រាភ្លើង*** ។ ម្យ៉ាងទៀតវាជាភ្នាក់ងារចំលងវីរុសពីរុក្ខជាតិមួយទៅរុក្ខជាតិមួយទៀត ។

៤-វិធានការការពារ និងកំចាត់

-ភ្ជួរគល់ជញ្ជ្រាំងដែលដុះសារ

-ប្រើប្រាស់ជីអោយបានត្រឹមត្រូវទៅតាមកំរិតរបស់អ្នកបច្ចេកទេស

-បង្ហូរទឹកចេញពីស្រែ ពី ២-៣ថ្ងៃ ពេលមានវត្តមានសត្វមមាច

-ថ្នាលសំណាបធ្វើអោយឆ្ងាយពីពន្លឺភ្លើង

-ពួកប្រេដាទ័រ (ពីងពាង ស្រមោច កន្ទុំរុយ អណ្តើកមាស ស្រឹងទឹក) ចាប់មេ និងកូន មមាច ស៊ីជាអាហារ

-ពួកឃ្មុំ ប៉ារ៉ាស៊ីត លើពងរបស់មមាចត្នោត

-ផ្សិតបង្ករោគដល់មមាចត្នោត ។

មមាចខៀវ

១-លក្ខណៈទូទៅ

-មមាចខៀវកើតមាននៅលើស្រែដែលប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធស្រោចស្រព និងស្រែទទួលរបបទឹកភ្លៀង

-មមាចខៀវអាចកើតមានច្រើនបំផុត នៅពេលប្រើប្រាស់ថ្នាំពុលមិនសមស្រប

-មមាចខៀវចូលចិត្តពន្លឺភ្លើងណាស់

-មមាចញោតពងតំរៀបនៅក្នុងជាលិកាក្នុងស្រទបស្លឹក ឬទ្រនុងស្លឹក

២-វដ្តជីវិត

៣-ការបំផ្លាញ

-ជញ្ជក់យករុក្ខរសពីស្លឹកស្រូវ

-ធ្វើអោយដើមស្រូវក្រិន

-មេ និងកូនចំណាស់ ជាភ្នាក់ងារចំលងជំងឺវីរុស ដែលបណ្តាលអោយស្រូវ ក្រិនលឿង ស្លឹកតុងហ្គោ

៤-វិធានការការពារ និងកំចាត់

-ដាំដំណាំឆ្លាស់

-ដាំដុះស្របពេលតែមួយ

-ភ្ជួរស្រែក្រោយពេលច្រូតកាត់

-ថ្នាលសំណាបធ្វើអោយឆ្ងាយពីពន្លឺភ្លើង

-ពង កូនញាស់ មេ ត្រូវស៊ីដោយពួកប៉ារ៉ាស៊ី (ឱម៉ាល់ និង ពួកប្រេដាទ័រដូចជាៈ ពីពាង កណ្តូបអង់តែនវែង កន្ទុំរុយ អណ្តើកមាស ស្រឹងគោក ខ្មូតដី)។

ស្រីងជញ្ជក់ទឹកដោះ

១-លក្ខណៈទូទៅ

-ស្រីងជញ្ជក់ទឹកដោះមានពណ៌ត្នោតបៃតង

-វាមានសកម្មភាពនៅពេលព្រឹកព្រលឹម និងពេលល្ងាច ហើយវាមិនចូលចិត្តពន្លឺភ្លើងទេ

-វាពង ២-៣ជួរនៅតាមបណ្តោយទ្រនុងស្លឹកស្រូវ ។

២-វដ្តជីវិត

៣-ការបំផ្លាញ

-សត្វស្រីងវាបំផ្លាញស្រូវនៅពេលស្រូវដាក់ទឹកដោះ

-វាចុច និងបឺតយកទឹកដោះស្រូវដែលធ្វើអោយស្រូវមានស្នាមដាំខ្មៅ ដាក់គ្រាប់មិនពេញ និងបាក់គ្រាប់អង្ករ

៤-វិធានការការពារ

-សំអាតស្មៅក្នុងស្រែអោយបានស្អាត

-ដាំដុះស្របពេលគ្នា

-ពង កូន មេ ត្រូវបានបំផ្លាញដោយពពួកសត្វមានប្រយោជន៍ ពពួកឪម៉ាល់ ពីងពាង កណ្តូបអង់ តែនវែង ចង្រិតកណ្តុល

-ប្រើនុយស្អុយ

-ប្រើកៅស៊ូដុតបណ្តេញ

-យកមុងអូស

-បាញ់ទឹកសាប៊ូក្រអូប ឬ បុកស្រីងបាញ់ ។

ដង្កូវស៊ីរូងដើមពណ៌លឿង

១-លក្ខណៈទូទៅ

-មេអំបៅរបស់វារកស៊ីនៅពេលយប់ និងចូលចិត្តពន្លឺភ្លើង

-វាពងជាសំបុកដាក់លើស្លឹកស្រូវផ្នែកខាងចុង

-ការបំផ្លាញរបស់ដង្កូវស៊ីរូងដើម ច្រើនមានភាពរាលដាល និងមានគ្រប់ទីកន្លែង ជាពិសេសនៅចុងរដូវ ភ្លៀង

-ដង្កូវរស់នៅ និងបំពេញវគ្គលូតលាស់របស់វានៅក្នុងដើមស្រូវ ។

២-វដ្តជីវិត

៣-លក្ខនៃការបំផ្លាញ

ការបំផ្លាញមានពីរដំណាក់កាលគឺ

ក- <u>ដំណាក់កាលស្រូវបែកគុម្ព</u> បណ្ដាលអោយដើមស្រូវ ***ងាប់បណ្ដូល***

ខ- <u>ដំណាក់កាលពេលស្រូវចេញផ្កា</u> បណ្ដាលអោយកួរស្រូវឡើង ***ពណ៌ស***

៤-វិធានការការពារ និងកំចាត់

- ប្រមូលសំបុកពងពីក្នុងស្រែ
- កាត់ចុងសំណាបមុនពេលស្ទូង
- ដាំដុះស្របពេលគ្នា
- ភ្ជួរដីហាល ឬពន្លិចទឹកចោលក្រោយពេលច្រូតកាត់
- ចៀសវាងប្រើជីអាសូតច្រើនហួស
- ដាំដំណាំឆាស់មុខគ្នា
- ពង ដង្កូវ មេអំបៅ ត្រូវបំផ្លាញដោយពួកសត្វមានប្រយោជន៍ដូចជា ពួកឪម៉ាល់ ពីងពាង ……… ។

គំរិតណែនាំការប្រើប្រាស់ជីសំរាប់ផលិតកម្មដំណាំស្រូវ

ល.រ	ក្រុមដី	បទដ្ឋានជី Noo,Poo,Koo	ចំនួនជី(គ.ក្រ) CARDI		ចំនួនជី(គ.ក្រ) Extension		ផ្សេងៗ
១	កំពងសៀម	50-00-00	-Urea	: 109Kg	Urea	: 110 kg	ពូជទំនើបឬប្រពៃណី
		98-18-00	-Dap -Urea	: 39 kg : 197 kg	Dap Urea	: 40 kg : 200 kg	ពូជទំនើបឬប្រព្រណី (រដូវប្រាំង)
២	កៀនស្វាយ ឬ តែគរ	120-35-00	-Dap -Urea	: 54 kg : 239 kg	Dap Urea	: 50 kg : 125 kg	ពូជទំនើប ឬ ពូជប្រពៃណី
		66-23-00			Dap Urea	: 50 kg : 124 kg	ពូជទំនើប ឬពូជប្រពៃណី
៣	ប្រទះឡាំង	50-23-30	-Dap -Kcl -Urea	: 50 kg : 50 kg : 89 kg	Dap Kcl Urea	: 50 kg : 50 kg : 90 kg	ពូជទំនើប ឬពូជប្រពៃណី (ករណីមានទឹកគ្រប់គ្រាន់)
		33-23-00	-Dap -Urea	: 50 kg : 52 kg	Dap Urea	: 50 kg : 50 kg	ពូជទំនើប ឬពូជប្រពៃណី (ករណីមានទឹកគ្រប់គ្រាន់)
៤	ទួលសំរោង	98-23-00	-Dap Urea	: 76 kg : 184 kg	Dap Urea	: 75 kg : 184 kg	ពូជទំនើប
		61-24-00	Dap Urea	: 52 kg : 113 kg	Dap Urea	: 50kg : 113kg	ពូជប្រពៃណី
៥	ព្រៃខ្មែរ	28-10-40	Dap Kcl Urea	: 21 kg : 67 kg : 52 kg	Dap Kcl Urea	: 25 kg : 67 kg : 50 kg	ពូជទំនើប ឬពូជប្រពៃណី
		20-08-00	Dap Urea	: 17 kg : 37 kg	Dap Urea	: 17 kg : 38 kg	ពូជទំនើប ឬពូជប្រពៃណី
៦	បាកានឬអូររាំង	75-30-30	Dap Kcl Urea	: 65 kg : 50 kg : 137 kg	Dap Kcl Urea	: 65 kg : 50 kg : 140 kg	ពូជទំនើប
		75-30-00	Dap Urea	: 65 kg : 17 kg	Dap Urea	: 65 kg : 140 kg	ពូជទំនើប
		60-17-20	Dap Kcl Urea	: 37 kg : 34 kg : 117 kg	Dap Kcl Urea	: 38 kg : 34 kg : 117 kg	ពូជប្រពៃណី
		60-17-00	Dap Urea	: 37 kg : 117 kg	Dap Urea	: 38 kg : 117 kg	ពូជប្រពៃណី
៧	ក្បាលពោធិ៍	80-00-00	Urea	: 175 kg	Urea	: 175 kg	ពូជទំនើប ឬប្រពៃណី
៨	ដីគោកគ្រប់ ខ្សត់ជីជាតិ	73-35-30	Dap Ksl Urea	: 76 kg : 50 kg : 122 kg	Dap Kcl Urea	: 75 kg : 50 kg : 125 kg	ពូជទំនើប
		65-30-00	Dap Urea	: 65 kg : 115 kg	Dap Urea	: 65 kg : 115 kg	ពូជទំនើប
		58-30-00	Dap Kcl Urea	: 67 kg : 50 kg : 100 kg	Dap Kcl Urea	: 67 kg : 50 kg : 100 kg	ពូជប្រពៃណី
		49-23-00	Dap Urea	: 50 kg : 87 kg	Dap Urea	: 50 kg : 88 kg	ពូជប្រពៃណី